

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.03.1980, sp. zn. 6 To 4/80, ECLI:CZ:NS:1980:6.TO.4.1980.1

Číslo: 71/1980

Právní věta: I. Opomenutí povinnosti vhodným způsobem uveřejnit předvolání k hlavnímu líčení a k veřejnému zasedání je v řízení proti uprchlému stejně vážnou procesní vadou, jako když předvolání není řádně doručeno obviněnému.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.03.1980

Spisová značka: 6 To 4/80

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Hlavní líčení, Řízení proti uprchlému

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 1

§ 10 odst. 1 písm. c

§ 140 odst. 1

§ 140 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 71/1980 sb. rozh.

I. Opomenutí povinnosti vhodným způsobem uveřejnit předvolání k hlavnímu líčení a k veřejnému zasedání je v řízení proti uprchlému stejně vážnou procesní vadou, jako když předvolání není řádně doručeno obviněnému.

II. V řízení proti uprchlému má obhájce stejná práva jako obviněný (§ 304 tr. ř.). Z toho plyne, že předvolání k hlavnímu líčení nebo k veřejnému zasedání a rozsudek je třeba obhájci doručit do vlastních rukou podle § 63 odst. 1, 3 tr. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 28. 3. 1980 sp. zn. [6 To 4/80.](#))

Nejvyšší soud ČSR k odvolání obhájce obžalovaného J. B. napadený rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 11. října 1979 sp. zn. 1 T 10/79 ohledně tohoto obžalovaného v celém rozsahu zrušil a krajskému soudu v Brně přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Brně ze dne 11. října 1979 sp. zn. 1 T 10/79 byl vedle dalších obžalovaných též obžalovaný J. B. uznán vinným pomocí k pokusu trestného činu padělání a pozměňování peněz podle § 10 odst. 1 písm. c), § 8 odst. 1, § 140 odst. 1 al 2 tr. zák., dále trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák., dvěma trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. Za tyto trestné činy mu byl podle § 140 odst. 1 tr. zák. s přihlédnutím k ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravněvýchovné skupiny. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. mu byl uložen ochranný dohled s povinnostmi uvedenými v § 2 odst. 1 téhož zákona na dobu dvou let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl uznán povinným nahradit společně a nerozdílně s obžalovaným G. D. škodu způsobenou trestným činem P. K. v částce 12 500,- Kčs.

Proti tomuto rozsudku, pokud se týče obžalovaného J. B., ohledně něhož se konalo řízení proti uprchlému, podal odvolání jeho obhájce. Napadá pouze výrok o trestu, který vzhledem k úplnému doznání obžalovaného pokládá za příliš přísný. Navrhuje, aby výrok o trestu byl zrušen a obžalovanému uložen mírnější trest.

Nejvyšší soud ČSR z podnětu tohoto odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek v části týkající se obžalovaného J. B., jakož i řízení, jež mu předcházelo, přičemž přihlížel i k vadám, které nebyly v odvolání vytkány, a dospěl k těmto závěrům:

Z obsahu spisu vyplývá, že obžalovaný J. B. se zúčastnil hlavního líčení ve dnech 15. a 16. srpna 1979, které bylo za účelem provedení dalších důkazů odročeno na neurčito. Další hlavní líčení pak soud nařídil na den 11. října 1979. K tomuto hlavnímu líčení se obžalovaný J. B. nedostavil a ani se nepodařilo doručit mu předvolání k tomuto hlavnímu líčení. Přitom vyšlo najevo, že obžalovaný J. B. ilegálně odešel do Rakouska a již od počátku září se v ČSSR nezdržoval a trestnímu řízení se vyhýbal pobytem v cizině. Z tohoto důvodu prokurátor navrhl, aby u obžalovaného J. B. se v řízení pokračovalo jako proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. ř. O tomto návrhu krajský soud rozhodl po zahájení hlavního líčení 11. 10. 1979 usnesením, že další řízení ohledně tohoto obžalovaného se bude konat podle předpisů o řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. ř. Krajský soud na to v hlavním líčení pokračoval, a to i proti obžalovanému J. B. a ve věci rozhodl napadeným rozsudkem, jehož písemné vyhotovení určené pro obžalovaného J. B. doručil jeho obhájci.

Krajský soud pochybil, když po rozhodnutí, že ohledně obžalovaného J. B. bude konáno řízení proti uprchlému, provedl hlavní líčení, aniž obžalovaný byl k němu obeslán způsobem předepsaným v ustanovení § 306 odst. 2 tr. ř., podle něhož předvolání k hlavnímu líčení se také vhodným způsobem uveřejní a hlavní líčení se pak provede i v nepřítomnosti obžalovaného, a to bez ohledu na to, zda se obžalovaný o něm dověděl. Opomenutí povinnosti uveřejnit předvolání obžalovaného k hlavnímu líčení má stejné právní účinky, jako když není předvolání obviněnému řádně doručeno.

Krajský soud tím, že konal hlavní líčení stanovení na den 11. 10. 1979 v nepřítomnosti obžalovaného J. B. aniž uveřejnil předvolání k hlavnímu líčení, zatížil řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, podstatnou vadou spočívající v nedodržení procesního ustanovení, které má zaručit obhajobu obžalovaného J. B. a tím i správnost konečného rozhodnutí.

Nejvyšší soud ČSR proto napadený rozsudek v části týkající se tohoto obžalovaného podle § 258 odst. 2 tr. ř. z důvodů § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil v celém rozsahu a věc podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil v celém rozsahu a věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud bude především povinen obžalovaného J. B. k novému hlavnímu líčení řádně předvolat, a budou-li dále splněny podmínky pro řízení proti uprchlému, předvolání učinit způsobem

stanoveným v § 306 odst. 2 tr. ř. V novém hlavním líčení bude pak nutno provést ty důkazy z předchozího hlavního líčení, které mají vztah k projednávané věci a které v důsledku vytýkané vady nebyly provedeny zákonným způsobem. Bude-li se řízení konat i nadále proti uprchlému, je nutno obhájci doručovat písemnosti stejně, jako kdyby se doručovaly obžalovanému. Vyplývá to ze zásady, že obhájce tu má stejná práva jako obviněný (§ 304 tr. ř.). Proto např. předvolání nebo rozsudek je nutno obhájci doručit do vlastních rukou podle § 63 odst. 1, 3 tr. ř.